

bekæmpelsesmidler, mens det foreliggende lovforslag stort set omfatter alle kemiske stoffer og produkter.

En nævnstruktur, hvor nævnet skulle fungere som besluttende myndighed på hele lovens område, ville indebære, at nævnet ville få enten så stort et medlemstal, at arbejdsdueligheden måtte betvivles, eller en sådan sammensætning, at det ikke på alle lovens områder ville være den relevante sagkundskab, der var repræsenteret.

Miljøstyrelsens opgaver vil således blive som hidtil at udarbejde forslag til bekendtgørelser vedrørende klassificering, emballering og mærkning af kemiske stoffer og produkter samt vedrørende nødvendige anvendelsesbegrænsninger. Som et grundlæggende nyt område skal miljøstyrelsen administrere anmeldelsessystemet for nye stoffer, herunder vurdere de fremsendte oplysninger og i fornødent omfang drøfte anmeldelserne med andre EF-landes myndigheder. Nyt er også, at miljøstyrelsen skal godkende bekæmpelsesmidler og fastsætte nærmere betingelser for deres anvendelse, som hidtil gjort at giftnævnet. Endelig vil miljøstyrelsen skulle behandle dispensationssager og lignende.

Uanset at der i miljøstyrelsen må være en bredt sammensat teknisk sagkundskab til rådighed for sagsbehandlingen, vil mange af de afgørelser, der skal træffes, og de generelle regler, som ministeren skal fastsætte efter indstilling fra miljøstyrelsen, være af en sådan karakter, at der vil være behov for at søge særligt kvalificeret sagkundskab inddraget, inden der træffes beslutning. Det er derfor i loven foreslået, at der nedsættes sagkyndige råd, der kan sikre, at de forskellige aspekter vedrørende sundhed og miljø gøres til genstand for en samlet vurdering.

De sagkyndige råd vil med fordel kunne etableres indenfor særlige produktområder. Således vil bekæmpelsesmiddelområdet og kosmetikområdet være aktuelle, men også for f. eks. lak- og malingsområdet kan der tænkes nedsat et sagkyndigt råd. Endelig vil der blive behov for et råd, der på tværs af produktområderne behandler spørgsmål af generel karakter, så som afprøvningsmetoder, vurderingskriterier for sundheds- og miljøfare, mærkningsregler, udvælgelse af kritiske stoffer eller stofgrupper til undersøgelse o.s.v.

En række institutioner under miljøministeriet vil i øvrigt skulle bistå miljøstyrelsen ved vurdering af sundheds- og miljørisikoen knyttet til enkelte stoffer, stofgrupper eller kemiske produkter. Disse institutioner er kemikaliekontrollen, toksikologisk institut under statens levnedsmiddelinstitut

samt miljøstyrelsens laboratorier for luft-, ferskvands- og havforurening.

Derudover vil der være behov for et snævert samarbejde mellem miljøstyrelsen og direktoratet for arbejdstilsynet ved administration af loven. Dette samarbejde vil først og fremmest være aktuelt vedrørende administrationen af bestemmelserne i lovforslagets kapitel 3. Det er mellem miljøministeriet og arbejdsministeriet aftalt, at det register over stoffer og materialer i arbejdsmiljøet, som arbejdstilsynet planlægger at etablere på arbejdsmiljøinstituttet, også skal modtage og registrere de oplysninger, der følger med anmeldelse af kemiske stoffer efter denne lov.

Men også på andre områder efter loven vil et nært samarbejde mellem miljøstyrelsen og arbejdstilsynet være både naturligt og påkrævet, f. eks. ved udarbejdelse af anvendelsesreguleringer efter lovens kapitel 6. Det skal dog i denne forbindelse fremhæves, at der ikke med hjemmel i denne lov agtes udstedt regler, der udelukkende eller især tager sigte på en regulering af kemiske stoffer og produkter i arbejdsmiljøet. Udgangspunktet er, at ansvaret for arbejdsmiljøet påhviler arbejdsministeriet, mens ansvaret for forbrugernes sundhed og beskyttelsen af det ydre miljø påhviler miljøministeriet.

For at sikre, at der ikke påføres erhvervslivet og samfundet i øvrigt unødige vanskeligheder ved, at begge de nævnte myndigheder administrerer bestemmelser om kemiske stoffer og produkter, vil der som nævnt blive nedsat et udvalg med repræsentanter for de respektive ministerier med den opgave at sørge for kontakt og koordination af afgørelser og regelfastsættelser.

Det kan konkluderes, at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for etablering af nye institutioner til varetagelse af opgaver efter loven. Derimod må en række institutioner udbygges personalemæssigt, hvis lovens intentioner om en bedre vurdering af og kontrol med kemiske stoffer skal realiseres.

Som beskrevet vil miljøstyrelsen normalt træffe afgørelser som 1. instans. I overensstemmelse med anden lovgivning under miljøministeriet er det foreslået, at visse afgørelser skal kunne indankes for miljøankenævnet. Miljøankenævnets nuværende sammensætning giver dog ikke tilstrækkelig sagkundskab vedrørende kemiske stoffer og produkter, hvorfor der foreslås udpeget særligt sagkyndige på dette område af de her relevante myndigheder og organisationer.

Tilsyns- og kontrolopgaverne på gift- og bekæmpelsesmiddelområdet har som nævnt hidtil været varetaget af kemikaliekontrollen. Det har i